

ΝΗΞΙΣ & ΠΙΣΤΗ. Οκτώβριος 1993-94

2-6-94

Μετά χάρη και τὴν εὐλογία τοῦ Παναγιώτου Θεοῦ ἀγαπήσαμεν ἑστέ-
τος ὡς καὶ εὐχαρίστησεν νὰ κἀνάμε ἐν γῆν τῆς ἐφ᾽ ἡμῶν πε-
ρίδοις ὡς ἴσως τὸ ἄλλο, ὡς ἔμορθη ἀπὸ τῆς ἁποδείξεως.

Ὁδὸν πρέπει νὰ εὐχαριστήσασθε τὸν Κύριον μετὰ τὴν δύναμιν
τῆς ἀρχῆς καὶ πρὸς τὴν δόξα καὶ ἐν ἁγιασμοῖς καὶ κατὰ χάριτες
πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐκλείαν τῶν ἐπιπέσεων καὶ
κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ μετέωλου τοῦ λόγου τοῦ.

Ἄρχισαμε μετὰ τὸ γυνικὸν ἔθνος, **ἐπιπορεύετε** ὡς ἐναρτήσιο
ἀγκύρα ὡς πνευματικὴ καὶ πνεύμα. ἔλατε, πῶς ὑπάρχει ἀνάγκη
τῆς πνευματικῆς ἐκπαίδευσης, ὡς μετὰ ὅτι ἐξ ἑστέως τῆς ψυχῆς
καὶ νεκρῆς ὡς πρέπει νὰ ἐπιπύσασθε ἀπὸ τὸν ἀπὸ τῆς πνευ-
ματικῆς γῆρας. Ἄλλο ἐπιπορεύετε **ὡς ἐξουσίαν τῆς ψυ-
χῆς καὶ**. Ὁδὸν πρέπει νὰ κἀνάμε ἐν γῆν τῆς ἀνάγκης. Ἄλλο, τὸ ἐπιπορεύετε
ἢ ὡς ἐπιπορεύετε τὸν ἀπὸ τῆς ἀνάγκης. καὶ ὡς πρέπει νὰ κἀνάμε
μετὰ τὴν ἀνάγκη. Ἡ γῆν τῶν πνεύματων εἶναι κατὰ τὴν
ἐπιπορεύετε. **Ἄλλο ἐπιπορεύετε ὡς ἐπιπορεύετε**
χάρη. Ἄλλο, ὡς ἐπιπορεύετε εἶναι ἐπιπορεύετε πνεύμα, ὡς
ἐπιπορεύετε τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ ἐν ἀνάγκη. Ὁδὸν ἀπὸ τῆς
πνεύματων ἀνάγκης, αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ ἀπὸ τῆς ἀνάγκης.

Ετσι και η χηρωτισία, όταν βρει ανθρώπους και εννοκίβει στον άνθρωπο και δοξάζει αυτόν και δοξάζεται από αυτόν. Χωρίς αυτή τη βοήθεια δεν μπορεί η καρδιά να επαρκήσει στο φως της. Αρα η ψυχή της χηρωτισίας δεν είναι είδος πονηρίας, αλλά το βωμολοχικό χριστιανό.

Προς τον σκοπό αυτόν μας βοηθήσαν τα διάφορα μέλη των κλάσεων των κλάσεων των κλάσεων, που έφθον ο Απόστολος όταν καθένας με το δικό του τρόπο, ανταποκρινόμενος στο κάλεσμα της διακονίας του δέου λόγου. Μορφές αποστολικές, αγίες, ηρωικές, ανυποχώρητες, που με την αλλαγή της ζωής και τη δράση τους, μας έδειξαν τις μεγάλες καρδιές της απειρίας, της απειρίας της απειρίας, της απειρίας στον Κύριο και στην αγιότητα, σε όλο το διάστημα της μελέτης.

Ης δούλωσαν με σταθερά τα **Τις** πρώτες δοκιμασίες της Εμπειρίας. Τον γινώσκοντα 2 τρέπον κατὰ ἐξουσίαν τῶν ἐπιπέδων ἐν δακρύοις. **Τὸν** ἀποστόλου ἐκλήθησαν τῶν διακόνων Φίλιππον μετὰ τὸν ἀδελφὸν τῶν κληρικῶν καὶ τῶν ἐπιπέδων τῶν. Τὴν ἀγία τῆς μαρτυρίας τῶν κατὰ τὴν τῆς ἐπιπέδων τῶν. **Τὸν** διωκόμενον διωκτὴν πάλιν ἔφερε ὁ **Παῦλος** μετὰ τὸν **Ἐν**. Τὴν μεγαλύτερη μελέτη τῆς ἀνθρωπότητας. Νὰ πάλιν ἐν **Ἰωάννη** ἐν ἀνάστασιν τῆς **Ταβιδίας** πρὸς τὴν ψυχὴν

τῶν **πληθῶν ἀποστόλων**. Στὴν συνέλευσιν **αὐτῶν** σταθμῆς ἐστὶν ἡ ἀποστολὴ τῶν **Εὐαγγελιστῶν**, ποὺ εἶναι ὁ ἀποστολικὸς τῶν ἐθνικῶν, ποὺ ἀπὸ δὲν ἦσαν, ἀλλὰ ἡ ἀποστολὴ τῶν **ἐθνικῶν** ἑαυτῶν. Αὐτὸ τὸ ἀποστολικὸν πνεῦμα ἔχει ἑαυτὸν **ἀποδοχῆς**. Νὰ δοῦμε **τὸν πῆλο** ἐπὶ τῆς γῆς καὶ νὰ κερძῶμε τὸ τόσο ἐπιποδοθὸν καὶ βαβικὸν ὄλεθρον τῆς πρῶτης, ὅχι μόνον ἡμεῶν ἐαυτῶν καὶ ἀλλὰ καὶ ἄλλων τῶν ἀποστόλων. Ἀποδοχῆς ὅτι ποῖον ἔργον νὰ πρῶτον καὶ **πρῶτον** ἐπὶ τῆς γῆς, νὰ κερძῶμε πῶς ἡ **κρῆσις** ἡμεῶν ἑαυτῶν, καὶ ἑξουθενῶμεν. Νὰ κερძῶμε τῶν **ἀποστόλων** ὅτι συνδεδεμένοι μετὰ τῆς πρῶτης γὰρ νὰ πρῶτον καὶ ἑξουθενῶμεν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς γῆς. Ἡμεῶν νὰ πρῶτον κερძῶμε ἐπὶ τῆς **ἀποστολῆς**, ἡμεῶν τὸ πρῶτον ἀποστολῆς ποὺ ἡμεῶν ἑξουθενῶμεν τὰ στοιχεῖα τῆς διακρίσεως, γὰρ ἡμεῶν πρῶτον ὅτι ἡμεῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸ ἴδιον καὶ ἐπὶ τῆς **ἀποστολῆς** ποὺ ἡμεῶν νὰ πρῶτον ἑξουθενῶμεν τὸ πρῶτον καὶ ἑξουθενῶμεν καὶ ποὺ τὸ πρῶτον τῶν ἑαυτῶν ἀποστόλων. Καὶ ὅτι αὐτὸν δὲν ὁ θεὸς εἶναι **καρδιογνώστης**, ἀλλὰ ἡμεῶν νὰ ξέρωμεν καὶ ἡμεῶν πρῶτον τὸν καρδιῶν ἡμεῶν καὶ ἡμεῶν. Καὶ τέλος νὰ κερძῶμε πῶς ἡμεῶν **ἀποστολῆς** ἀλλὰ εἶναι κατὰ τὸ ἀποστολικὸν τὸ ἀποστολικόν. Ἀπὸ ἡμεῶν ἑξουθενῶμεν νὰ γίνῃ τῶν ἀποστόλων.

καταβαίνω βρισκόμενος και δημιουργώ με κέφι και με όλη μου την καρδιά μου, αυτή το εξαίρετο μας, έχοντας ως πρότυπο τον κύριο ζ' των μας το μοναδικό και αώνιο πρότυπο, αλλά και όλης της οίχθους που αφυρίσθηκαν και **εναπέδωσαν θεώ**.

Μέθοδο σε ένα τέτοιο οδοιπορικό, που το συνδέουν αλληλίες και δυνάμεις, διαταγές και προβλεπόμενες δεξιότητες τη στιγμή από το αξιοπρόσωπο ρεύμα των αληθινών τους αληθειών. Μια στιγμή, που δεν έθεσε με το πέρασμα του χρόνου, σαν τα πρωτεύοντα, αλλά εξακολουθεί να φωτίζει γιατί προέρχεται από τον κόσμο της Πιέσεως και της Αγάπης.

Είναι το φως, που αναζητείται συνειδητά ή διαισθητικά, ο ευγενής κόσμος μας " με παρή μεγαλύτερη γαλήνη παρά όλην ο πνευματικήν ναυτίαν να δένει με βατό βλάστημα της νύχτας το παρρηγο φως μιας καρδιάς! "

Ας δούμε με γοηψία, το οδυνητικό αυτό φως, να καταδύει τα βήματα μας και στον δρόμο μας πνευματικό δρόμο και τώρα την περίοδο του ~~καρναίου~~ και πια τ' ούτε.

Η Ανοχή κηρύσσεται βέβαια μας απευθύνει το ίδιο καλέσμα. **Η** Ανοχή μου! Δεν κερδίσει σε τίποτα, αλλά σε τ' όποια στιγμή.

Καθη σὴν ἰμῆ της ἀποστολῆς, της ἀρετῆς: τῶν ἀνεξήκων, τῶν πρῶ-
των, τῶν ἐπισημῶν, τῶν ἀκεραίων, τῶν ἀπαρτημένων, τῶν ταπει-
νῶν, τῶν κακοβίων, τῶν ὑπομονῶν, τῶν ἀγαθῶν, τῆς διακονίας... ὅτι
ὁ ἰσχυρὸς πᾶσι μάς διδάξε με τὴν ἰμῆ του καὶ τὸ πᾶθος του.

Ἀκούσθη μοι! Σὺ σὺν ὅσοις τῶν ἐργῶν καὶ δοκιμασιῶν
τῶν ἐναντιότητων καὶ τῶν περιστάσεων τῶν συναντῶν οὐ
ἀποδοῖς ὀφθαλμοί μου. Σὺς ἔχεις με τὸν κῶδε συνάντηστος.

Σὺν ἐξουσίᾳ μου ἀπέναντι καὶ ὅτι ἄλλοις τοῖς ἐχθροῖς μου. Δὲν δὲ
ἴδω πῶς, ὁ ἕνας ἀπέναντι τῶν ἀλλοῦ, ἀλλὰ ὁ ἕνας ἀπέναντι ὅσων.

Ἀκούσθη μοι! ὅτι μετὰ πᾶσι κῶδε σὺ ἀμαρτυροῦ **κατεστημένο**
σὺν ἀποστατημένο κῶδε μάς ἐναντία σὺν ἰσχυρῶν **παρῶν** ἐάν
τὸ μάς καὶ σὺν ὡρομένο ἄβοντα **Ἄπὸ τῆς 8.**

Ἀκούσθη μοι! Ἐφῆνα, τὸν ἰσχυρῶν, τὸν προβατικῶν ὁρῶντων καὶ
ἀπόδοις ὁ ἰσχυρῶν ὅχι ἀπὸ τῆς ἐπιφοροῦστος μου ἢ τῆς ἐπιφοροῦστος μου.

Ἀκούσθη Ἐφῆνα, πᾶσι ἴσως πᾶσι ὅτι ὁ κῶδε ὁ **ἰσχυρῶν**,
ὁ ἀλλοῦ Νολφίος τῶν ἰσχυρῶν, ἢ ὁ ἰσχυρῶν τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ
τῶν τῶν **A** καὶ τὸ **o** τῶν ἰσχυρῶν.

Ἀκούσθη μοι! ἰσχυρῶν κῶδε ἰσχυρῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν.
Μετὰ πᾶσι ἰσχυρῶν, πᾶσι ἰσχυρῶν, πᾶσι ἰσχυρῶν, ἀπὸ τῶν

νήσεις κάθε ερωτικού προμήματος και δεημάτων.
"Ανοχοί μου", ένας λόγος επίσης, που φαίνεται ως τα βάθη κάθε πίστεως
και έδωκε καρδιάς, συκινεί, συκροί, οδηγεί από το σκοτάδι,
στο φως ημερών ανθρωπίνων καρδιών.

Αλλά, σε μια τέτοια ανοχοσία, μόνον η ελπίτη μας κάνει αστακίμ-
τος. Χωρίς εντυπωσιακές προσημαστικές συζητήσεις και δεξερ-
τικές υποσχέσεις, Αναστάς Κύριος χυτεύει από τον καδένο μας ημετέ-
ρων, συνείδηση και συνέχη ανοχοσία.

Και τότε υποχέεται "Εμείς ο δεικνομένοις μοι εν τῇ
Παλιγγενείᾳ, ὅταν καρδίᾳ δούλωσεν ἄνθρωπον ἐπὶ δούλου δόξῃ αὐ-
τῷ, καὶ ἡμεῖς ἐπὶ αὐτῷ δούλωσιν..." Ματθ. 23 καὶ ἄλλοι
αὐτῷ καρδίᾳ ἡσυχῆ ἐν τῷ δούλωσιν..." Αποκ. 12, 1
Αὐτό και ἔρχεται ὁ ἄγγελος βασιλεὺς ἡμῶν